

som den klagen retter sig imod. Vederlag til advokaterne afholdes af det offentlige.

ad c. I almindelighed bør statsadvokaten møde personligt eller ved en af sine medarbejdere, men af praktiske grunde bør det ikke udelukkes, at statsadvokaten bemyndiger en politimester i en anden politikreds end den, hvori den indklagede polititjenestemand gør tjeneste, til at give møde på sine vegne.

ad d. Retten har den endelige afgørelse af, hvorledes en undersøgelse skal gennemføres. Retten træffer bestemmelse om, hvem der skal afhøres, og hvilke øvrige bevismidler, der skal tilvejebringes.

I visse sager kan der være behov for at fremskaffe oplysninger, f. eks. bestemte undersøgelser, rids, fotografier, som retten ikke selv kan skaffe tilveje. Hertil kan retten f. eks. anmode om bistand fra statsadvokaten. Derimod bør retten, da undersøgelsen er overgivet til retten af nævnet, ikke bede statsadvokaten eller politiet foretage afhøringer til oplysning af sagen. Herved ville formålet med den retslige undersøgelse ofte blive forskertset.

Det har været fremført, at behandlingen af klagesager nødvendigvis, at retterne udøver en officialvirksomhed, der harmonerer dårligt med deres tilbagetrukne stilling indenfor de fleste procesformer. I og med at der beskikkes en advokat for såvel klageren som indklagede, og at statsadvokaten møder for det offentlige, kan denne vurdering — selvom den ikke ganske kan afvises — ikke have afgørende vægt. Hertil kommer, at officialvirksomhed fra rettens side er kendt indenfor en beslægtet procesform, klager over administrativ frihedsbevørelse, jfr. rpl. § 471.

ad e. Det er efter bestemmelsen normalt retten, der råder over, hvornår en undersøgelse afsluttes. Genoptagelse af undersøgelsen kan dog finde sted efter nævnets bestemmelse. En undersøgelse bør ikke afsluttes af formelle grunde f. eks. på grund af klagerens udeblivelse, medmindre statsadvokaten erklærer sig enig heri, idet der kan foreligge tilfælde, hvor der foreligger en of-

fentlig interesse i, at undersøgelsen gennemføres. Dette gælder f. eks. ofte i tilfælde, hvor der har været fremsat offentlig kritik, som politiet ønsker at imødegå.

ad f. Ved henvisningen til rpl. §§ 29-32 er det forudsat, at rpl. §§ 29 og 31 ændres i overensstemmelse med det i betænkning (nr. 622) om efterforskning i straffesager m. v. fremsatte forslag. Offentlighedens interesse i at blive bekendt med undersøgelsen tilgodeses endvidere af bestemmelsen under pkt. 20, hvorefter nævnet kan offentliggøre den redegørelse over undersøgelsens forløb, som det påhviler statsadvokaten at udfærdige.

Til pkt. 24.

Det kan evt. være nødvendigt at indlede en undersøgelse efter pkt. 19 omgående for at sikre, at sagen oplyses så godt som muligt. Da det ikke vil være hensigtsmæssigt eller praktisk muligt i alle tilfælde at sammenkalde nævnets eller udvalgets (jfr. pkt. 8) medlemmer for, at der kan træffes afgørelse om, hvorledes en sag skal undersøges, bør formanden efter forhandling med politimesteren (politidirektøren) kunne bestemme, at en undersøgelse skal påbegyndes i overensstemmelse med pkt. 19. En sådan beslutning vil kunne ændres efterfølgende af nævnet eller udvalget.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til pkt. 18.

Til pkt. 25.

Der bør administrativt fastsættes nærmere regler f. eks. om nævnets sekretariatsforretninger, oprettelse og indretning af en særlig journal for klagesager i hver politikreds, udarbejdelse af notater om klager, der indgives ved personlig henvendelse, om hvem der i politiet kan modtage personlige klager og behandle klagesager, om pligt til at gøre en klager bekendt med, at klagen forelægges nævnet, om nævnets adgang til at blive gjort bekendt med klagejournalen, notater om klager og akterne i klagesager samt om underretning mellem politiet, retten, anklagemyndighed og nævn om indgivne klager.